

prima instanță: Z. Aramă
instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

2rc-404/16

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată
„Aqupartenergrup”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria
sat. Ciucur-Minjir r-nul Cimișlia împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Aqupartenergrup” cu privire la rezilierea anticipată a contractului de arendă și
repararea prejudiciului material

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015 prin care a
fost respinsă cererea Societății cu Răspundere Limitată „Aqupartenergrup” cu
privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel, restituită
cererea de apel declarată de Societății cu Răspundere Limitată „Aqupartenergrup”

constată:

La 22 ianuarie 2013, Primăria sat. Ciucur-Minjir, r-nul Cimișlia a depus
cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Aqupartenergrup” cu privire la
rezilierea anticipată a contractului de arendă și repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a invocat că la 10 decembrie 2010, Primăria
sat. Ciucur-Minjir r-nul Cimișlia, în calitate de arendator și SRL
„Aqupartenergrup”, în calitate de arendaș au încheiat contractul de arendă a
plantației de nuci amplasată pe terenul agricol cu suprafața de 19,32 ha, conturul
nr. 1312, nr. cadastral 2915209275, pe un termen de 25 ani, plata lunară fiind
stabilită în mărime de 13991 lei până la 15 octombrie a anului de gestiune.

Afirmă că plata de arendă pentru anii 2011 – 2013 la 21 noiembrie 2013
constituie 40673 lei, pe când pârâtul a achitat plata de arendă în sumă de 1300 lei
prin dispoziția de plată nr. 3 din 22 noiembrie 2010.

Menționează că impozitul funciar pentru anii 2011 – 2013 constituie
4607,82 lei, însă pârâtul nu a efectuat achitări pentru stingerea datoriei pentru
impozitul funciar.

Relatează că la 14 mai 2012, Inspekția Ecologică a Inspectoratului Ecologic de Stat a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenție nr. 015365 pe faptul defrișării ilegale de către SRL „Aqupartenergrup” a 80 de arbori de specie nuc comun din plantația nuc situat pe terenul cu destinație agricolă, conturul nr. 1312, nr. cadastral 2915209275, suprafața de 19,32 ha, în vârstă de 44 ani.

Indică că masa lemnoasă de la arborii defrișați ilegal a fost preluată de pârât.

Afirmă că prin hotărârea Judecătorei Cimișlia din 07 octombrie 2013 a fost admisă acțiunea Inspekției Ecologice Cimișlia, încasat de la SRL „Aqupartenergrup” în beneficiul Inspekției Ecologice Cimișlia 17305,20 lei în contul achitării prejudiciului cauzat mediului înconjurător prin tăiere ilicită a arborilor.

Menționează că potrivit actului de punere în valoare, întocmit de întreprinderea „Silvo Cinegetic Cimișlia”, în urma defrișării a 80 de arbori de specie nuc comun din plantația nuc situat pe terenul cu destinație agricolă, conturul nr. 1312, nr. cadastral 2915209275, suprafața de 19,32 ha din sat. Ciucur – Minjir, r-nul Cimișlia, volumul total al masei lemnoase recepționate este de 44,07 m³, iar potrivit certificatului nr. 161 din 04 septembrie 2013 prețul 1 m ster lemn de foc constituie 510 lei.

Remarcă că paguba materială cauzată urmare a preluării de către pârât a masei lemnoase rezultată în urma defrișării ilegale a 80 arbori de specie nuc comun din plantația de nuc este de 22475,7 lei, iar venitul ratat legat de pierderea roadei urmare a tăierii totale a celor 80 arbori constituie 1288000 lei.

Consideră că pârâtul a admis încălcări a prevederilor contractului de arendă menționat, ce constau în înrăutățirea stării bunurilor astfel încât ea nu poate fi restabilită până la expirarea termenului contractului și neachitarea plății pentru arendă în decursul a 3 luni de la data expirării termenului prevăzut în contract.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 513, 514, 610 alin. (1) Cod civil, art. 3, 10, 11, 14 din Legea nr. 1245 din 22 decembrie 1992, art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 198 din 15 mai 2003.

Solicită admiterea acțiunii, rezilierea anticipată a contractului de arendă din 10 decembrie 2010, repararea prejudiciului cauzat în sumă de 1355755,82 lei compus din datoria la plata de arendă pentru anii 2011-2013 în sumă de 40673 lei, datoria pentru impozitul funciar – 4607,82 lei, prejudiciul material cauzat prin preluarea masei lemnoase în urma tăierii ilegale a 80 arbori din plantația de nuci - 22475 lei, venitul ratat în urma tăierii ilegale a 80 arbori din plantația de nuci – 1288000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Cimișlia din 02 iulie 2014 a fost admisă acțiunea parțial, reziliat anticipat contractul de arendă încheiat între Primăria sat. Ciucur-Minjir, r-nul Cimișlia și SRL „Aqupartenergrup” din 10 decembrie 2010 pe un termen de 25 ani, încasat de la SRL „Aqupartenergrup” în beneficiul Primăriei sat. Ciucur-Minjir, r-nul Cimișlia suma de 28673 lei în contul achitării plății de arendă, 4607,82 lei în contul achitării impozitului funciar pentru anii 2011-2013, 22475 lei în contul achitării prejudiciului material cauzat prin preluarea masei lemnoase în urma tăierii ilicite a 80 arbori, 1008000 lei în contul compensării

venitului ratat, 5000 lei cheltuielile suportate pentru asistența juridică, iar în total de încasat 1063755,82 lei, în rest, acțiunea a fost respinsă.

A fost încasat de la SRL „Aqupartenergrup” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 31762,67 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 nu s-a dat curs cererii de apel declarate de SRL „Aqupartenergrup”, comunicat apelantului SRL „Aqupartenergrup” despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat la depunerea cererii de apel în mărime de 23934,50 lei și a cererii de apel motivat, fiindu-i acordat termen până la 14 ianuarie 2016, ora 11:00.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015 a fost respinsă cererea SRL „Aqupartenergrup” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel, restituită cererea de apel declarată de SRL „Aqupartenergrup” pe motiv că apelantul nu a îndeplinit indicațiile instanței de apel din încheierea din 03 decembrie 2015.

La 11 martie 2016, SRL „Aqupartenergrup” a declarat recurs nemotivat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate și trimiterea pricinii la rejudecarea la etapa primirii cererii de apel.

Afirmă că motivele de fapt și de drept vor fi depuse suplimentar după recepționarea copiei încheierii recurate.

În conformitate cu art. 425 al CPC RM, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind recursul, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

La caz, se constată că la 11 martie 2016, SRL „Aqupartenergrup” a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015 care, însă, este nemotivată și nu conține esența și temeiurile declarării lui, precum și argumentul ilegalității sau netemeinicii încheierii atacate.

Deși, recurentul invocă în cererea de recurs că recursul motivat va fi depus după ce va lua cunoștință cu partea motivă a încheierii recurate, recursul cu motivele desfășurate nu a fost depus de recurent, până la moment, chiar dacă s-a scurs mai bine de o lună de la parvenirea pricinii în instanța de recurs cu recursul nemotivat a „Aqupartenergrup”.

Ca urmare, în lipsa unui recurs care nu conține esența și temeiurile lui, argumentul ilegalității încheierii atacate, solicitările recurentului, precum și

propunerile respective, instanța de recurs este în imposibilitatea de a verifica legalitatea încheierii contestate.

Pe cale de consecință, instanța de recurs va reține jurisprudența constată a Curții Europene, în care s-a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Astfel fiind, este cert că recurentul SRL „Aqupartenergrup”, care este cel interesat în soarta soluționării prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea unui recurs motivat, fapt, însă, ignorat de acesta.

Distinct de cele relatate, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SRL „Aqupartenergrup”.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aqupartenergrup”.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu